

פול-ויליאם
הכ"ס - הל"ה

= עלרה נס'יון - ננסה אברהם אב'ו
ולמז בכולם =

סו אברהם אב'ו - הרה יורז לב'ו
ולזו הנס'יון למש'ים.

גם ל'עפג אב'ו ה'ו נס'יון - על אלף
גום כזר קב'ו גלג' הפרטית האחרון
ולזו נמשך ל'קרא אגם הלג' ולג'ג
~~ה'ו קב'ו. על שני'ז גלג'~~

כאל' ס'כום ב'ני'ם על ג'ו ול'י הנס'יון
עזמז י'עפג אב'ו גב' פרעה וס'מז:
... י'ני שני' ול'ור' שלוש' ונ'א לני, אל' ור'ע'ם
ה'ו..."

וכל-ז'א, י'עפג/י'למז עז'ז ~~כ'מ'ם~~.

בפ'ג פ'לג'ו אנו נ'א'ם ש'הא ל'מז
ל'ל'מו ה'מ'ומ'ג' על א'ו ע'ם על'ו כ'מז
ל'מז ל'מ'ומ'ג' אל הס'ני הא'ר'ג'ת

אלגו בפז'טו לאג האא האה והגכונן
לכך.

"היקול קול יצקב והי'צ"ם י'צ'י על'ו."

אך לפלמ'ם הי'צ"ם צכ'כוא רג'וה י'צ'י

יצקב - פ'והר, שנסקו הי'צ'ק'י של יצקב

צ'ס'יך רג'וה היקול' - כוא הי'צ'ק'ו, כוא הי'גפ'י'ה -

אך הוא גם יוצר לפלמ'ם צכ'כ'ים, ^{ל'ה'י'צ'י'ם} ^{ל'ה'כ'י'ם} ^{ל'ה'כ'י'ם} ^{ל'ה'כ'י'ם}

ג'צ"ם אה חרבו של על'ו.

והוא עולה לאר בהצ'לה בפז'טו

על'ו אה עם ל'ה'ק'ו גמ'אך -

מברכו הי'מ'אך:

"לא יצקב י'מ'ר ע'דו ש'ך כ' אה י'ש'תו

כ' ש'ר'ג עם אלו'ק'ים ול'ם א'נ'ש'ם ו'מ'כ'ו."

ואג'י כ' ה'כ'ו, ו'ת'ר'ה ג'כ'וה

כ' הי'צ'ק'ים ש'ר'ט בהם יצקב אג'ו,

אנו א'מ'צ'ים:

"ו'ר'ץ על'ו ל'ק'מ'גו... ו'י'כ'ו"

אמר הרב"ק א' א"ן הנקוד מ'ל
מאנג'ור של "וישקו":

במזל, קמול' רב, אומר ר' למדון
בן אשכנז: כל מקום שגם מוצא כרב רב
א הנקודה אגה צורת א הכרב,

נקודה רב א הכרב, אגה צורת א הנקודה.
- כאן לא כרב רב א הנקודה ולא נקודה
רב א הכרב

ממזל שנקו כל רבו

אמר ר' ינאי - אם כן, אמר נקוד א'ו?
- אלא ממזל לא ביקל זשקו אלא זשקו
ונדלו שניו של שדוה וצמ' של יצק
של א.

